

кржгове, обсипани съ бисери и украсени съ червени и бѣли шарки.

Надпись: Єрина ѿгоує|стива ѿрца всѣ|мь
българо|мь.

№ 60. Св. Екатерина (табл. XXVII).

Св. Екатерина е представена до колѣне, съ лице къмъ зрителя и съ мъченически кръстъ въ ржката. Облѣчена е въ царска корона и далматика съ лоронъ. Надпись: ѿта Катерина.

№ 61. Христосъ — отрокъ въ храма (табл. XXVII и XXVIII).

Въ центъра се намира каменна полу-кржгла пейка, съ низко облегалo и съ две масивни стѣпала предъ нея. Задъ пейката-тронъ минава низка стена. Отчасти върху нея, отчасти върху облегалото на пейката се опиратъ колонигѣ на кивория, който се издига надъ пейката. На нея седи Христосъ — отрокъ, полу-обърнатъ на дѣсно, но съ глава обрнатата въ противоположна посока; лицето е почти напредъ. Въ дѣсно отъ Христа се намира компактна група на еврейтѣ-книжници, въ лѣво — Мария и Йосифъ. Христосъ седи съ кръстосани крака срещу книжниците; въ лѣвата си ржка, опрѣна на облегалото, той държи свитѣкъ. Главата и дѣсната му ржка, пригодена за именовслова благословия, но дигната и почти притисната къмъ гърдитѣ, сж обрнати къмъ приближаващитѣ се отлѣво родители. Текстътъ на диалога между майката и сина, който е почти съвсемъ изтритъ, покрива полето въ лѣво и въ дѣсно отъ кивория (гл. по-доле).

Лицето на Христа е охрено, съ червеникави контури, моделирано съ кафяви нюанси, свѣтло-сини очни ябълки, розови страни, червено-кафяви коси, падащи от дѣсно задъ рамото. Той е въ златно-жлтъ хитонъ и химатий — и двата освѣтени съ гжсти, но майсторски разпредѣлени бѣли свѣтлини (черти, жгли или сегменти съ снопѣ лжчи на едната страна).

manteau, d'énormes cercles incrustés de perles et décorés de dessins délicats (rouges et blancs).

Inscription: Єрина ѿгоує|стива ѿрца всѣ|мь
българо|мь.

№ 60. Sainte Catherine (pl. XXVII).

Est représentée jusqu'aux genoux, et de face, la croix du martyr dans la main. Elle porte la couronne impériale et une dalmatique laurée. Inscription: ѿта Катерина.

№ 61. Jésus parmi les Docteurs (pl. XXVII et XXVIII).

Au centre, comme dans une abside, un petit banc de pierre en hémicycle, surmonté, en arrière, d'une balustrade basse; deux marches massives conduisent à ce banc. Derrière cette espèce de trône court un mur bas. En partie sur ce mur, en partie sur la balustrade du banc s'appuient les colonnes du *ciborium* qui recouvre le siège de Jésus. Il est à demi tourné vers la droite, la tête dirigée en sens inverse, à gauche: le visage se trouve presque de face. А la droite du Christ, le groupe compact des Docteurs; à gauche, Marie et Joseph. Le Christ est assis en face des Docteurs, les jambes croisées; dans sa main gauche appuyée sur la balustrade, il tient le rouleau de la Loi. Le mouvement de la tête ainsi que le geste du bras droit, bénissant mais dirigé et presque serré sur la poitrine, s'adresse aux parents qui s'avancent sur la gauche. Le texte à peu près disparu du dialogue entre la mère et le fils recouvre le fond, à droite et à gauche du *ciborium* (voir plus loin).

Le visage du Christ est ocre, le dessin de la tête est rougeâtre, le modelé est exécuté dans les tons brunâtres, le blanc des yeux est bleuté, les joues vivement rosées, les cheveux châtain foncé tombant à droite sur l'épaule. Il est vêtu d'une robe et d'un *himation* d'un jaune doré, tous deux éclairés par des „lumière“ blanches, denses, mais réparties de main